

ES MESTRE GELABERT

Açò vol dir que era un sabater que li deien de nom Gelabert i tenia un mosso. Era un al·lot molt espavilat, sempre corria d'aquí cap allà i d'allà cap aquí, i sa gent, quan feia cosa, li donaven una peça. Una peça! Que n'havíem de fer moltes per aconseguir una pesseta! Però s'al·lot aquest else anava guardant: una peça guanyada, una peça guardada. I així anava, fins que un dia va arribar a tenir una pesseta. Agafa sa pesseta i la posa dins un forat de paret de cas sabater on ell feia feina, i cada instant, mentre feia feina, anava a mirar si sa pesseta hi era, fins que un dia es sabater va pensar que aquell al·lot tenia cosa rara. Ell deia que volia anar a s'excusat; però un dia es sabater va mirar avam què és que feia i veu que tenia amagada sa pesseta. Ho diu a sa dona i, un moment que s'al·lot estava distret, agafen sa pesseta. I s'al·lot, quan veu que sa pesseta no hi és, diu:

--Açò és que me l'han presa. Açò és es mestre Gelabert.

Com que era molt viu, es va posar a cantar mentre feia sa feina de sabates:
--Mestre Gelabert, tenc una pesseta, i estic a punt de posar-n'hi una altra.

I així sa dóna diu:

--Açò ho diu perquè deu saber cosa.

I es mestre diu:

--Que va! Açò ho diu per dir. Però mira, saps què passa? Si ell va allà i veu que sa pesseta no hi és, no l'hi posarà, a s'altra.

--Saps què hem de fer? Posar sa pesseta i ell hi posara s'altra, i quan tengui s'altra li agafarem ses dues.

I es mestre li diu:

--Sí que és ver. Has tingut una bona idea.

La posen i, aixines, quan s'al·lot va a passar per allà i veu que ja hi és, se l'estoja i pensa: "Veus com ha donat un bon resultat, açò que he fet?" I després deia:

--Qui tot ho vol, tot ho perd, mestre Gelabert, qui tot ho vol tot ho perd!

I després van dir:

--Mira si ha estat espavilat, vam-ell-ara si ho és!

Sa rondalla ja està dita, menja-te-la frita. Si no t'agrada, tira-la dalt sa teulada. Dalt sa teulada, dalt sa teulada hi ha un sabater que fa sabates de paper, que si no les ha acabades, encara en té. Darrere sa porta hi ha un fus, s'ha acabat, amén Jesús.

Rondalla extreta de *Rondaies de Menorca* volum II d'**Andreu Ferrer Ginard**